

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Förvaltningsrätten i Linköping – Švédsko) – Ålands Vindkraft AB v. Energimyndigheten

(Věc C-573/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Vnitrostátní režim podpory, podle něhož jsou obchodovatelné zelené certifikáty vydávány zařízením vyrábějícím elektřinu z obnovitelných zdrojů energie — Povinnost pro dodavatele elektřiny a některé uživatele předložit každoročně příslušnému orgánu určitý počet zelených certifikátů — Odepření vydávat zelené certifikáty zařízením na výrobu elektřiny nacházejícím se mimo území dotčeného členského státu — Směrnice 2009/28/ES — Článek 2 druhý pododstavec písm. k) a čl. 3 odst. 3 — Volný pohyb zboží — Článek 34 SFEU“

(2014/C 292/04)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Linköping

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ålands Vindkraft AB

Žalovaný: Energimyndigheten

Výrok

- 1) Ustanovení článku 2 druhého pododstavce písm. k) a čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES musí být vykládána v tom smyslu, že umožňují členskému státu zavést takový režim podpory, jako je režim dotčený ve věci v původním řízení, podle něhož se vydávají obchodovatelné certifikáty výrobcům zelené elektřiny pouze za zelenou elektřinu vyrobenou na území tohoto státu a podle něhož mají dodavatelé a určití uživatelé elektřiny povinnost předložit každoročně příslušnému orgánu určitý počet takových certifikátů v poměru k celkovému množství jimi dodané či spotřebované elektřiny.
- 2) Článek 34 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž se obchodovatelné certifikáty vydávají výrobcům zelené elektřiny pouze za zelenou elektřinu vyrobenou na území tohoto státu a podle níž mají dodavatelé a určití uživatelé elektřiny povinnost předložit každoročně příslušnému orgánu určitý počet takových certifikátů v poměru k celkovému množství jimi dodané či spotřebované elektřiny, jinak budou muset uhradit zvláštní poplatek.
- 3) Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zda právní úprava dotčená ve věci v původním řízení splňuje z hlediska své územní působnosti požadavky plynoucí ze zásady právní jistoty, přičemž zohlední veškeré relevantní skutečnosti, k nimž může patřit i normativní rámec unijního práva, v němž byla uvedena právní úprava přijata.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 9.2.2013.